

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, der var et markant vigtigt spørgsmål, som statsministeren ikke besvarede, ikke kom ind på. Det var spørgsmålet om, hvordan statsministeren forestiller sig, at han med succes kan lede Johannesburgtopmødet for EU's vedkommende, når han samtidig repræsenterer en regering, der selv har opgivet den danske miljømålsætning om bæredygtighed, og som selv skærer ned på ulandsbistanden.

Det synes jeg er et meget centralt spørgsmål, for den danske regering møder jo tomhændet frem med et kæmpemæssigt forklaringsproblem. Det synes jeg ikke statsministeren forholdt sig til. Der blev ellers stillet mange spørgsmål om det, især i den første halvdel af debatten. Det bliver et kæmpeproblem for statsministeren i forbindelse med varetagelsen af det danske formandskab, og derfor synes jeg, at det havde været rimeligt, at der havde været en kommentar til det.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det skal jeg gerne tjene hr. Keld Albrechtsen i, selv om han jo godt kender svaret, for han har hørt det mange gange før.

Regeringen har en klar offensiv linje på det punkt, og også med regeringens forslag, når det gælder udviklingsbistanden, vil Danmark ligge absolut i front i hele verden med hensyn til udviklingsbistand.

Jeg kan i øvrigt fortælle hr. Keld Albrechtsen, at det, der er regeringens hensigt i den gennemgang af Danmarks internationale bistand, som vi i øjeblikket er i gang med, er at give den danske internationale bistand en stærkere miljøprofil, end den har haft hidtil. Så der er ikke noget at komme efter.

Kl. 17.40

Danmark vil kunne møde frem som nation på Johannesburgtopmødet og være i front. Men Danmark vil også som formand for EU kunne varetage et effektivt formandskab og med styrke føre de synspunkter frem, som EU har besluttet at føre frem, nemlig et oplæg til en global aftale, som skal give udviklingslandene bedre udviklingsmuligheder, samtidig med at udviklingslandene forpligter sig til god regeringsførelse.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Også jeg vil takke for en god debat med helt klar vilje til at få gennemført udvidelsen. Det er jo

helt tydeligt, at det fuldstændig på tværs i det danske Folketing også er det, som vi opfatter som den historiske mission for Danmark, som hr. Poul Nyrup Rasmussen nævnte, det var i København 1993, og som det er i København 2002. Det vil være en stor drøm for os alle sammen, der går i opfyldelse, hvis det lykkes.

Det er klart, at der er vanskeligheder, som vi måske selv kan blive ansvarlige for – det håber jeg ikke – men også vanskeligheder, hvor vi faktisk hverken kan gøre fra eller til, og der kan man jo nævne Irland, som hr. Kristian Thulesen Dahl var inde på.

Det er vores opfattelse, at vi ikke skal blande os i den irske folkeafstemning. Vi skal ikke sige noget til irerne om, hvad vi synes, de skulle gøre, og vi skal heller ikke, som hr. Jens-Peter Bonde, deltage aktivt i nogen som helst folkeafstemningsdebat i et andet land. Det ville vi jo også gerne have os frabedt.

Vi må afvente, hvordan irerne stemmer, men det er klart, det har en betydning for Nicetraktaten, at den kan gennemføres, for her er institutionerne og pladserne i Europa-Parlamentet osv. jo fastlagt. Derfor spiller det selvfølgelig en rolle, at Irland stemmer ja, men det bliver irernes egen beslutning, som vi ikke agter at blande os i under formandskabsperioden.

Så nævner hr. Kristian Thulesen Dahl også den historiske afslutning. Ja, man kan i virkeligheden sige, hvis det lykkes i december 2002, at det 20. århundrede, dette forfærdelige 20. århundrede, startede i august 1914, og det slutter så i december 2002 – hvis det lykkes. Men der er altså nogle vanskeligheder.

Der er også folkeafstemninger i ansøgerlandene. Det bliver så deres egen beslutning, om de vil være med eller ej. Men til hr. Thulesen Dahl kan jeg oplyse, at mig bekendt har stort set alle ansøgerlandene besluttet sig for at holde folkeafstemninger. Litauen er i den situation, at det skal ændre sin forfatning for at kunne holde en folkeafstemning, men så vidt jeg ved, er Litauen indstillet på den forfatningsændring. Så jeg tror, de klarer det, uden vi vedtager Dansk Folkepartis forslag, så det lader vi så være med.

Til hr. Villy Søvndal vil jeg sige: Ja, det fremgik jo også af den foregående debat, at vi ønsker at styrke EU's udenrigspolitik. Det stemte vi faktisk om før. Så vidt jeg husker, stemte SF ikke *med* for styrkelse af EU's udenrigspolitik under det foregående forslag til vedtagelse, men det gjorde vi andre så, og det blev også vedtaget med stort flertal. Det havde så været smukt, om